

anseet det for rigtigt at vende tilbage til. Disse ere de Grunde, hvorpaa dette Ændringsforslag støtter sig. Saavidt jeg erindrer er det tidligere eenstemmigt vedtaget af Folkethinget, og hvad Redactionen angaaer med Hensyn til den Maade, hvorpaa Udgifterne ere opførte, saa skyldes den oprindelig den høitærede Finantsminister, som selv har erklæret det for at være en aldeles correct Form. Jeg antager derfor, at der idetmindste ikke i saa Henseende vil blive gjort nogen Indvending derimod.

Finantsministeren: Hvad for det Første Spørgsmaalet om Tasselpengene angaaer, skal jeg bemærke, at det er de nuværende Medlemmer af Hans Majestæts Raad personlig uden nogen Forskjel, hvad enten Regjeringens eller det ærede Medlems Forslag vedtages; thi de Ministre, der ikke have reserverede Embedsstillinger, have særlig Pensionberettigelse, der altsaa ikke afficeres af, om de 6000 Rbd., som der nu er Spørgsmaal om at normere for Ministrene, bevilges ganske som Gage eller delvis som Gage, delvis som Tasselpenge. Jeg skal imidlertid med Hensyn til fremtidige Ministre tillade mig den almindelige Bemærkning, at, naar man erkjender, at den hidtilværende Ministergage har været for ringe, og det fremdeles er bekendt, at den Ministergage, som har været givet under Krigen, kun er opført midlertidig, og at den ældre Ministergage for Forretninger, der vistnok i Omfang og Betydning ikke overgik dem, der nu ere ansetroede Ministrene, var 6000 Rbd. — og det var fra en Tid, da 6000 Rbd. havde en langt større Betydning end nu —, saa synes det mig dog rigtigt nok at være noget Underligt, naar man vil have, at en Deel af denne Gage, der ikke ansees at være for høj, ikke skulde give den Vedkommende Udgang til Pension. Hvad de nuværende Ministre angaaer, vil Spørgsmaalet, som sagt, ikke have nogen Betydning, men derimod synes det mig dog at være noget Betydning, naar der, hvilket jo dog kunde tænkes, kom en Minister, der ikke tilforn havde været i en Embedsstilling, og for ham vilde det da være af en meget betydelig Forskjel, om man regnede det fulde Beløb af den normerede Gage som Gage eller ikke. Af denne Grund

har Ministeriet ogsaa tidligere udtalt sig mod denne Sag, men det har af samme Grund, som jeg anførte ved den foregaaende Paragraph, aldrig udtalt sig særdeles stærkt, fordi man havde Erfaring om, at, naar saadanne Ændringsforslag fremkom som et Finantsudvalgs Anskuelse, var det i Almindelighed frugtesløst fra Regjeringens Side at modsætte sig det. Af samme Grund har Ministeriet heller ikke saa stærkt udtalt sig imod, at de 2000 Rbd. af Udenrigsministerens Tasselpenge skulde bortfalde ved Vacance, men Regjeringen vedkjender sig fremdeles den Anskuelse, at det er en Besparelse, som er uhensigtsmæssig, og som, naar det kommer til Stykket, aldrig vil komme til Udførelse, fordi det vil vise sig, at man alligevel kommer til at bevilge dette Beløb. Det er saa langt fra, at de Udgifter, som denne Stilling medfører, tage af, at de snarere tage til. Ved de forøgede Forbindelser, der finde Sted med andre Lande, er det en Selvfølge, at de første Livsfornödenheder her i Landet vilde stige, hvilket ikke kan undgaae at at faae Indskydelse paa Gagerne, og mindst paa Gagen for en Udenrigsminister. Hvad det vigtigste Punkt i denne Sag angaaer, nemlig den Forandring, som Forslaget indeholder med Hensyn til, at de fornødne Pengemidler skulde bevilges til Statsraadet, istedetfor til Geheime Statsraadet, da maa den Udtalelse fra min Side, som af den ærede Forslagsstiller blev citeret, vel at mærke forstaaes saaledes, at jeg mener, at, naar man vil følge ham i hans Anskuelse af Sagen, saa er Affattelsesmaaden correct, med andre Ord, at Udførelsen af Forslaget, som det nu foreligger, og som er overeensstemmende med det i det sidste Folkething fremsatte, er correct, hvorimod det første Folkethings Finantsudvalg, der ønskede den samme Tanke udtrykt, havde affattet sit Forslag incorrect. Altsaa, naar man giver Forslagsstilleren Ret i hans Hovedanskuelse, saa er Forslaget rigtigt affattet, paa det nær, at der er indløbet to Talfelt, som jeg, hvis Forslaget maatte blive antaget, skal oplyse den ærede Forslagsstiller om mellem Sagens 2den og 3die Behandling. Der staaer nemlig et Sted 6,060 Rbd., hvor der skulde staae 6,300 Rbd., og der staaer fremdeles et andet Sted 10,100